

НЕЗАЛЕЖНА МЕДІЙНА РАДА

Рішення № 40

щодо можливих порушень журналістських стандартів у статті «Нерухомість в “ЛНР”, ящики з грошима, квартири-палаці та “королівські” маєтки— трохи з декларацій черкаських суддів»

м. Київ

«30» березня 2020 р.

I. Обставини справи

1. 09.12.2019 до Незалежної медійної ради надійшло звернення від восьми суддів Соснівського районного суду м. Черкаси щодо непрофесійних дій журналістів інтернет-видань «Дзвін», «[Ukrainian News](#)» та «[CK News](#)», де 27 листопада була розміщена стаття «Нерухомість в ЛНР, ящики з грошима, квартири-палаці та “королівські маєтки” — трохи з декларацій черкаських суддів». У статті здійснюється поверхневий аналіз декларацій суддів, зокрема, О. М. Борейко, В. Л. Калашника, О. І. Кончиної, Я. В. Пересунька, Ю. В. Рябухи, І. О. Мельник, С. Є. Токової, Т. Є. Троян.
2. 09.01.2020 Незалежна медійна рада, відповідно до пункту 12 Положення про Незалежну медійну раду, визнала звернення в цій справі **прийнятним**, зважаючи на необхідність дотримання журналістських стандартів під час висвітлення інформації про суддів та забезпечення їхньої незалежності. [Свобода](#) говорити й висвітлювати важливі питання щодо суспільства, уряду чи державних службовців — неминуча необхідність демократії. Водночас незалежна судова влада необхідна для дотримання передбачених Конституцією прав та захисту всіх осіб, незалежно від їхнього статусу більшості чи меншості демократії. Більше того, рішення про прийнятність Незалежної медійної ради базується на необхідності окреслити особливості висвітлення журналістами діяльності суддів та питання незалежності та авторитету статусу судді.
3. У статті, яку опублікувало черкаське видання «Дзвін», а згодом відтворили анонімні ресурси «[Ukrainian News](#)» та «[CK News](#)», журналіст використовує дані з декларацій суддів Соснівського районного суду міста Черкас, попередньо вказуючи, що здійснює «поверховий аналіз». Зокрема, автор концентрується на нерухомості суддів, а також на їхніх активах, зокрема сумах на рахунках та кредитних коштах, додаючи знімки з екрана з електронних декларацій суддів.

Після такого вступу автор пропонує читачу самостійно зробити висновки щодо чесності суддів перед суспільством та легальності зароблених статків.

4. Щодо судді О. М. Борейко подається така інформація: *«Суддя Борейко Олена Миколаївна, окрім джипу “Лексус” RX-300 колись придбаного за майже півмільйона, живе, згідно з декларацією, у двох величезних квартирах площею 184 і 175 квадратних метрів. Такі нестандартно великі квартири у Черкасах коштують приблизно від 4 до 7 мільйонів гривень»*. Суддя О. М. Борейко була призначена на посаду [Указом Президента № 13/2014](#) від 17 січня 2014 року. Крім того, згідно з даними з [декларації](#), авто придбане 2008 року, а дві квартири — у 2010 та 2004 роках відповідно.
5. Щодо судді О. І. Кончиної автор публікує таке: *«Порадіти за гарні житлові умови можна й іншій судді — Кончиної Ольги Іванівни. Цієї весни вона з чоловіком придбала в Черкасах великий будинок на 200 квадратних метрів на ділянці у тисячу квадратів. Земельна ділянка і великий будинок обійшовся родині судді усього в ≈48 тисяч доларів. Тож, можна порадіти за таке вдале придбання, адже середні ринкові ціни в Черкасах на подібні маєтки значно вищі. Ми сподіваємося, що це просто вдалий збіг обставин, а не схема уникнути сплати податків. У суддівській сім'ї є ще один, майже 300 метровий маєток в Черкасах з трохи меншою земельною ділянкою. Звичайно, можна тільки поспівчувати Кончиним через розмір рахунків на комуналку двох маєтків у майже 500 квадратних метрів»*. Суддя О. І. Кончина була призначена на посаду [Указом Президента № 246/2011](#) від 24 лютого 2011 року. Згідно з даними з [декларації](#), право проживання у згаданому будинку площею 277,2 м² отримала в 2010 році, а також інше право користування на житловий будинок площею 204,2 м² — у 2019 році.
6. Щодо судді В. Л. Калашника оприлюднюється така інформація: *«Проте, серед суддів Соснівського районного суду міста Черкаси, можна знайти не тільки схильних до розкоші, а й справжніх аскетів. Суддя Калашник Володимир Леонідович рахує кожну гривню, хоч суми до ста тисяч гривень можна не декларувати. Сподіваємось, що Володимир Леонідович, суто з вродженої педантичності декларує 14 і 46 гривень на карткових рахунках, а не живе у повній скруті, рахуючи кожну копійку. Також переконані, що через тиждень після так званого “проголошення незалежності ЛНР” черкаський суддя суто з патріотичної позиції став власником квартири в окупованому Луганську. А поки, Володимир Калашник рахує кожну гривню і тулиться в мініатюрній орендованій квартирі в Черкасах. Попри солідну суддівську зарплату (30–40 тисяч гривень в місяць), та ще більш солідні запити на елітне житло його колег-суддів, Володимир Леонідович переконує у декларації, що веде абсолютно аскетичний спосіб життя»*. Суддю В. Л. Калашника переведено з окупованої території Луганської області [Указом Президента № 564/2015](#) від 26 вересня 2015 року до Соснівського районного суду м. Черкаси. Також щодо судді Ю. В. Рябухи згадується таке: *«Суддя Рябуха Юрій Володимирович не аскет, тож теж став власником великого будинку два роки тому у вже давно окупованому Луганську. Сподіваємось, що це якийсь вимушений спадок, а не*

інвестиція в нерухомість “молодої республіки Путіна”. 600 тисяч гривень офіційної зарплати суддівської сім’ї Рябух за рік, очевидно не вистачає на таке дороге нині життя і особливо комунальні послуги. Тож дружина Юрія Володимировича трохи поповнює сімейний бюджет успішно граючи, ймовірно, у лотерею чи інші азартні ігри». Суддю Ю. В. Рябуху було переведено з окупованої території Луганської області [Указом Президента № 82/2015](#) від 14 лютого 2015 року до Соснівського районного суду м. Черкаси. У зверненні суддів до НМР щодо власності суддів на тимчасово окупованих територіях надається інформація, що згадані квартири обох суддів були отримані у спадщину та в подарунок від батьків.

7. Про суддю Я. В. Пересунька згадується таке: *«Такої проблеми з простором не буде, якщо брати приклад зі свого колеги судді Пересунька Ярослава Володимировича. Він, з членами своєї родини обзавівся дев’ятьма квартирами, в основному у Києві та Вишгороді біля столиці. Переглянути довгий список нерухомості сім’ї Пересуньків можна [ТУТ](#)»*. Згідно з даними з [декларації](#), суддя має право користування в силу реєстрації чотирма квартирами, набутими у 2012-му, 2013-му, 2014-му та 2016 роках, володіє 33,3 % власності квартири, набутої на праві спільної власності у 1998 році, а також володіє правом безоплатного користування чотирма квартирами, набутих у 2018 році. Суддею Я. В. Пересунька було призначено [Указом Президента № 410/2016](#) від 24 вересня 2016 року.
8. Щодо суддів С. Є. Токової, І. О. Мельник і Т. Є. Троян вказано таке: *«Примітно, що навіть гарної за черкаськими мірками зарплати у 30–40 тисяч гривень на місяць все одно деяким черкаським суддям катастрофічно не вистачає на життя. Тож, судді Токова Світлана Євгенівна, Мельник Ірина Олександрівна та Троян Тетяна Євгенівна понабиралися банківських кредитів на більше, ніж мільйон гривень»*. Згідно з даними [декларації](#) Т. Є. Троян, суддя отримала кредит у 2005 році. Призначили її на посаду [Указом Президента № 570/2013](#) від 18 жовтня 2013 року.

II. Регулювання

1. [Конституція України](#)

Стаття 34. Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати й поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір.

Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров’я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету й неупередженості правосуддя.

2. [Міжнародний пакт про громадянські і політичні права](#)

1. Кожна людина має право безперешкодно дотримуватися своїх поглядів.
2. Кожна людина має право на вільне вираження свого погляду; це право включає свободу шукати, одержувати і поширювати будь-яку інформацію та ідеї, незалежно від державних кордонів, усно, письмово чи за допомогою друку або художніх форм вираження чи іншими способами на свій вибір.
3. Користування передбаченими в пункті 2 цієї статті правами накладає особливі обов'язки і особливу відповідальність. Воно може бути, отже, пов'язане з певними обмеженнями, які, однак, мають встановлюватися законом і бути необхідними:
  - a. для поважання прав і репутації інших осіб;
  - b. для охорони державної безпеки, громадського порядку, здоров'я чи моральності населення.

3. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод (Європейська конвенція з прав людини)

Стаття 10. Свобода вираження поглядів

1. Кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів. Ця стаття не перешкоджає державам вимагати ліцензування діяльності радіомовних, телевізійних або кінематографічних підприємств.
2. Здійснення цих свобод, оскільки воно пов'язане з обов'язками і відповідальністю, може підлягати таким формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або **для підтримання авторитету і безсторонності суду.**

Стаття 6. Право на справедливий суд

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку **незалежним і безстороннім судом**, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або — тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, — коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

3. Кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

- a. бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;
- b. мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;
- c. захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;
- d. допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;
- e. якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

4. Кодекс етики журналіста

6. Повага до права громадськості на повну та об'єктивну інформацію про факти та події є найпершим обов'язком журналіста

Повага до права громадськості на повну та об'єктивну інформацію про факти та події є найпершим обов'язком журналіста. Журналісти та редактори повинні здійснювати кроки для перевірки автентичності усіх повідомлень, відео- та аудіо матеріалів, отриманих від представників загалу, фрілансерів, прес-служб та інших джерел.

8. Редакційна обробка матеріалів, включаючи знімки, текстівки, заголовки, відповідність відеоряду та текстового супроводу, тощо не повинні фальсифікувати зміст

Редакційна обробка матеріалів, включаючи знімки, текстівки, заголовки, відповідність відеоряду та текстового супроводу, тощо не повинні фальсифікувати зміст. Необхідно повідомляти аудиторію про подання відрепетируваних та реконструйованих новин.

9. Факти, судження та припущення мають бути чітко відокремлені одне від одного

Факти, судження та припущення мають бути чітко відокремлені одне від одного. Неприпустимим є розповсюдження інформації, що містить що містить упередженість чи необґрунтовані звинувачення.

19. Свідоме порушення норм журналістської етики є абсолютно несумісним з професійною журналістикою

Свідоме порушення норм журналістської етики є абсолютно несумісним з професійною журналістикою, піддається громадському осуду, може бути підставою для позбавлення прес-карти чи членства в професійних спілках та НСЖУ. Розгляд конфліктних ситуацій етичного та професійного характеру здійснює Комісія з журналістської етики.

III. Оцінка дотримання законодавства та професійних стандартів діяльності журналіста

1. Незалежність і безсторонність суду є однією із ключових ознак демократії. При цьому, коли судді користуються фундаментальними правами, як публічні особи вони володіють набором повноважень та обов'язків, що можуть виправдати введення конкретних обмежень щодо їхніх основних свобод. Більше того, це також може виправдовуватися важливістю підтримки довіри суспільства до судової влади та її авторитету. Так, і Європейська конвенція, і Конституція визнають законною мету втручатись у свободу вираження задля підтримки авторитету та безсторонності суду. Звідси в розрізі свободи вираження у сфері правосуддя існує низка обмежень, які можуть дещо звузити надані свободи. Це стосується як можливості суддів висловлювати свої думки чи надавати коментарі щодо судових процесів та критики їх учасників, так і можливості журналістів висвітлювати згадані теми. Це вдало підкреслив Європейський суд з прав людини у своїй класичній справі [Sunday Times v. The United Kingdom](#) (п. 65), визнаючи, що суд не може діяти у вакуумі. Хоча вони є форумом для вирішення суперечок, це не означає, що не може бути попереднього обговорення спорів в інших місцях, чи то у спеціалізованих журналах, у широкій пресі, чи то широкою громадськістю. Крім того, хоча засоби масової інформації не мають перевищувати межі, накладені в інтересах належного здійснення правосуддя, на них покладено обов'язок передавати інформацію та ідеї щодо питань, що надходять до судів, як і в інших сферах, **що становлять суспільний інтерес.**
2. Іншим аспектом є питання критики суддів. Стандарти свободи вираження чітко показують, що «державні службовці (civil servants), здійснюючи свої повноваження, як і політики, є суб'єктом ширших лімітів допустимої критики, ніж приватні особи» ([Thoma v. Luxemburg](#), п. 47). Водночас суддя не є державним службовцем, попри це володіє особливим статусом і користується високим рівнем довіри в суспільстві, що може охоплюватись визначенням «фігури сучасного суспільства» par excellence ([Von Hannover v. Germany](#)). Та коли йдеться, приміром, про суддю районного суду, постають питання до рівня його публічності. Це також підтверджує, що висвітлення діяльності судді, зокрема в судовому процесі, може мати свої особливості ([Sunday Times v. UK](#), [Morice v. France](#), [Nikula v. Finland](#)). При цьому загально визнано, що обмеження свободи вираження можуть бути припустимі, якщо це необхідно для захисту авторитету судді, про що зазначається у [Звіті Спеціального доповідача щодо незалежності суддів та юристів](#) Комітету з прав людини ООН від 29 квітня 2019

року (п. 52). Водночас у справі [De Haes and Gijssels v. Belgium](#) (37) підкреслюється: «Суди — гаранті справедливості, роль яких є основоположною у державі, де визнається і діє принцип верховенства права, — повинні користуватися довірою громадськості. Відповідно, вони повинні бути захищені від руйнівних нападів, які є безпідставними, особливо зважаючи на той факт, що судді підлягають обов'язку дискреції, що не дозволяє їм відповідати на критику». Згадана справа стосувалася застосування покарання до журналістів, які своєю критичною публікацією про суддів «викликали серйозні сумніви щодо неупередженості суддів». Європейський суд визнав такі дії порушенням свободи вираження, оскільки згадані статті були частиною публічної дискусії, а отже були необхідними в демократичному суспільстві. Окрім цього, ЄСПЛ звернув увагу й на той факт, що автори **перед публікацією провели дослідження та звернулися по думку кількох експертів**, що дозволило їм базувати статтю на об'єктивних даних (п.34). Критерій публічного інтересу також може переважити неможливість суддів користуватися повним обсягом права на свободу вираження, що підтверджувалось ЄСПЛ, зокрема, в рішенні [Kudeshkina v. Russia](#) (п. 94), а також з українською [справою судді Лариси Гольник](#).

3. Окремої уваги заслуговує питання моніторингу діяльності суддів, а також їхнього стилю життя. Це охоплюється й відкритістю та прозорістю судового процесу, й обов'язком суддів декларувати свій майновий стан та родинні зв'язки, і прозорістю процедур конкурсу чи кваліфікаційного оцінювання. Наведена інформація зберігається у формі відкритих даних на визначених законодавством ресурсах. Відповідно, такі дані є публічними і їх використання є вільним. Така опція дозволяє виконувати роль «публічного спостерігача» (public watchdog) не лише пресі безпосередньо, а й громадським організаціям, які звертають увагу на питання, що становлять публічний інтерес (Magyar Helsinki Bizottsag v. Hungary (п. 166)). Окрім цього, Європейський суд, розглядаючи справи, що стосуються обробки відкритих даних, визначив окремий термін — «журналістика даних», яка спрямована на те, щоби зробити наявну інформацію кориснішою, більш операбельною для користувачів. Попри це у зборі та обробці відкритих даних, які містять, зокрема, персональні дані приватних осіб, ЄСПЛ встановив, що журналістика даних, не спрямована на аналіз даних для привернення питань, що становлять публічний інтерес, а така, що лише задовольняє цікавість читачів, порушує право на приватність (Satakunnan Markkinapörssi Oy and Satamedia Oy v. Finland [GC]). Так, хоч і згадане рішення може мати значний «охладжуючий ефект» на організації, які працюють над аналізом великих масивів даних для того, щоб вони могли бути зручними та зрозумілими для використання, при цьому воно додатково нагадує про важливість такої діяльності в темах, що мають суспільний інтерес. Ця справа також наголошує на глибині та якості аналізу, що може здійснюватися.
4. Іншою проблемою, яка постає в контексті висвітлення діяльності та стилю життя суддів, — це якість опублікованого матеріалу. Перш за все, це стосується сенсаційності матеріалів. Так, справді, право на свободу вираження також

захищає ідеї, які **ображають, шокують або турбують** (Handyside, Stoll (§ 101), Morice [GC] (§ 124), Pentikäinen (§ 87), [Bédat \[GC\]](#) (§48)). Попри це, «хоч ми постійно вимагаємо, щоби преса мала роз'язані руки, ми іноді засуджували її за сенсаційність» ([Sheppard v. Maxwell](#), U.S. Supreme Court, 1966). Це також підтверджується практикою ЄСПЛ, де у справі [Bédat v. Switzerland \[GC\]](#) суд розробив критерії для оцінки необхідності втручання в права, зокрема, таємниці досудового розслідування. Серед яких був зміст опублікованої статті, де акцентувалась увага сенсаційності опублікованих матеріалів. Для прикладу, це стосується заголовків, які підбирають автори до своїх статей. Так, у справі [Salumäki v. Finland](#) (п.48) предметом розгляду було питання, чи може заголовок статті в газеті, яку можна трактувати як замах на репутацію публічної особи, виправдовувати кримінальну судимість журналіста, який написав цю статтю, в той час як сама стаття була написана добросовісно й не містила жодних фактичних помилок чи наклепницьких тверджень. У цій справі Суд зважив на той факт, що стаття стосувалася публічної особи, критика якої має ширші межі, й такі постаті мають проявляти толерантність до подібних публікацій. Окрім цього, український [Кодекс журналістської етики](#) встановлює, що редакційна обробка матеріалів, включаючи знімки, текстівки, заголовки, відповідність відеоряду та текстового супроводу, тощо не повинні фальсифікувати зміст.

5. Аналізуючи наведену законодавчу базу щодо опублікованої на трьох онлайн-ресурсах статті «Нерухомість в “ЛНР”, ящики з грошима, квартири-палаці та “королівські” маєтки — трохи з декларацій черкаських суддів», можна дійти таких висновків. Перш за все, питання забезпечення незалежності та безсторонності суду. Справді, підтримка довіри суспільства до суду є одним із важливих чинників, особливо в питанні можливості обмеження свободи вираження, проте згадана стаття не здійснювала аналізу їхньої діяльності як суддів. Так, публікація стосувалася лише теми висвітлення майнового стану, автор справді використовував відкриті джерела, проте здійснив абсолютно поверховий аналіз, який не дозволяє дійти об'єктивних висновків, про що згадує сам автор у першому абзаці, де він пропонує читачеві самостійно зробити висновки. При цьому достатньої фактичної бази для цього не надає. Зокрема, автор у статті характеризує ціни на житло в м. Черкасах, висловлюючись щодо наявної нерухомості судді Кончиної Ольги Іванівни таким чином: «Земельна ділянка і великий будинок обійшовся родині судді усього в $\approx$ 48 тисяч доларів. Тож, можна порадіти за таке вдале придбання, **адже середні ринкові ціни в Черкасах на подібні маєтки значно вищі**. Ми сподіваємося, що це просто вдалий збіг обставин, а не схема уникнути сплати податків». При цьому автор не вказує джерела походження інформації про середні ринкові ціни в місті, не вказує також дати курсу конвертації для визначення ціни. Наведені тези вказують на відсутність достатнього аналізу для можливості зробити об'єктивні висновки, а формулювання переважно подані в сенсаційній формі. Так, варто зважити на емоційність висловлювань, що супроводжують витяги з декларацій суддів, що яскраво підтверджується першим реченням: «Хтось по вуха в кредитах, у когось — ящики з грошима, гігантські квартири та маєтки, житло в

«ЛНР»». Попри це, автор використовує достовірну інформацію, додаючи критичні оцінки щодо отриманих даних. Однак постає питання публічності цих осіб, оскільки судді районного суду не мають того ступеня публічності, щоб бути ідентифікованими як «фігури сучасного суспільства». Варто зважити на те, що онлайн-видання «Дзвін», де вперше була опублікована згадана стаття, є регіональним і наповнюється контентом про Черкаську область. Отже статті, що стосуються стилю життя суддів м. Черкас, можуть мати значний публічний інтерес у цій спільноті Черкащини. Відповідно, хоч і вжиті формулювання щодо суддів є досить різкими та некоректними, усе ж вони залишаються в межах свободи вираження, не зачіпаючи честі й гідності заявників-суддів.

6. Основне питання полягає в порушенні журналістських стандартів та якості опублікованого матеріалу. Подана інформація є абсолютно незбалансованою, оскільки автор статті не згадує про жодне інше джерело, окрім реєстру декларацій, на чому й базує свої висновки. Також автор не звернувся по коментарі щодо згаданих у статті статків до суддів — героїв публікації. Принаймні, у статті згадки про такі спроби відсутні. Також неможливо не наголосити на питанні повноти інформації, свідченням чого є припущення, наявні у статті: автор припускає, що задекларований дружиною судді Рябухи Юрія Володимировича приз (621 грн.) остання отримала, граючи, ймовірно, в лотерею чи інші азартні ігри, або ж припущення автора про те, що суддям Токовій Світлані Євгенівні, Мельник Ірині Олександрівні та Троян Тетяні Євгенівні «катастрофічно не вистачає на життя», зважаючи на розміри задекларованих ними кредитів та «гарну за черкаськими мірками суддівської зарплати у 30–40 тисяч гривень». Сюди також варто згадати, що автор статті, аналізуючи нерухомість окремих суддів в «ЛНР», «сподіваючись», що це, можливо, вимушений спадок, а не інвестиція в нерухомість «молодої республіки Путіна». Звісно, наведені оцінні судження захищені свободою вираження, проте за умови професійнішого пошуку та збору інформації, автор зміг би пояснити причини походження такого майна. З цього випливає, що автор справді знехтував збалансованістю (коментарями самих суддів) й повнотою інформації, але оцінки в матеріалі щодо суддів не є такими, що взагалі не мають під собою фактичного підґрунтя, хоч і виглядають сумнівно, бо базуються на незбалансованому й неповному матеріалі.
7. Окрім цього варто зауважити про ресурси, які републікували статтю про суддів. Стаття опублікована як мінімум на трьох онлайн-ресурсах — [«Дзвін»](#), [«Ukrainian News»](#) та [«СК News»](#). Інформація про видання «Дзвін» доступна в [Державному реєстрі друкованих ЗМІ та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності](#), на сайті ресурсу є розділ із контактами із зазначенням засновника, головного редактора, телефонів, імейла та адреси. «Ukrainian News» та «СК News» — абсолютно анонімні, причому перше з них має російськомовний інтерфейс та не містить жодних контактів, а друге — із контактів має лише посилання на телеграм-канал.
8. Незалежна медійна рада наголошує, що аналіз змісту публікацій потребує належного журналістського розслідування, яке б мало розставити крапки над

«і», в тому числі в наявності або відсутності порушень. Разом із тим Незалежна медійна рада наголошує, що такі поверхові розслідування створюють значний ризик як незалежній журналістиці, адже підриває до неї довіру, а сам жанр журналістських розслідувань опускає до рівня жовтої преси й таблоїдів. Разом із тим підрив довіри до медіа є загрозою свободі слова й демократії, адже у випадках значного суспільного інтересу й важливості голос медіа буде заплямований.

9. Базуючись на цьому, можна дійти висновку, що автор порушив принципи збалансованості та повноти інформації — принципи 6 (повнота інформації), 9 (неприпустимість розповсюдження інформації, що містить упередження та необґрунтовані звинувачення), 10 (збалансованість щодо об'єктів журналістської критики) [Кодексу етики українського журналіста](#), ст. 2 (принцип повноти і достовірності інформації) ЗУ «Про інформацію».

IV. Висновки

Незалежна медійна рада вважає, що

- у статті «**Нерухомість в “ЛНР”, ящики з грошима, квартири-палаці та “королівські” маєтки — трохи з декларацій черкаських суддів**», опублікованій 27 листопада 2019 року на регіональному онлайн-ресурсі «Дзвін» та републікованій на «Ukrainian News» та «СК News», порушено принципи повноти інформації (стаття 6), неприпустимості розповсюдження інформації, що містить упередження та необґрунтовані звинувачення (стаття 9) та збалансованість щодо об'єктів журналістської критики (стаття 10) Кодексу етики українського журналіста та принцип повноти і достовірності інформації (стаття 2) Закону України «Про інформацію».

Результати голосування: «За» — 9

«Проти» — 0

«Утримуюсь» — 3

Голова Незалежної медійної ради

Т. Шевченко

Секретар Незалежної медійної ради

О. Голуб

Секретар Незалежної медійної ради

П. Моїсеєв

